

Indicadors de conjuntura econòmica

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2013-2014

	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,1	0,4
Índex de preus industrials ¹	0,5	0,3
Índex de producció industrial	-	3,2 ²

Font: Idescat.

1) Darrera dada: juny 2014.

2) Variació interanual de la mitjana de l'índex del període gener-maig (2013-2014) corregit d'efectes de calendari.

Indicadors de mercat de treball

ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Juny 2014

		Var. Interanual (%)
Atur registrat ¹	570.214	-7,6
	Homes	280.697 -10,4
	Dones	289.517 -4,8
Ctes. indefinits ¹	23.373	26,0
	Homes	12.509 29,7
	Dones	10.864 21,9
Ctes. temporals ¹	204.246	15,6
	Homes	106.055 15,0
	Dones	98.191 16,2
Afiliació. Total Sistema ²	2.965.013	1,7

1) Font: Observatori d'Empresa i Ocupació. Departament d'Empresa i Ocupació.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

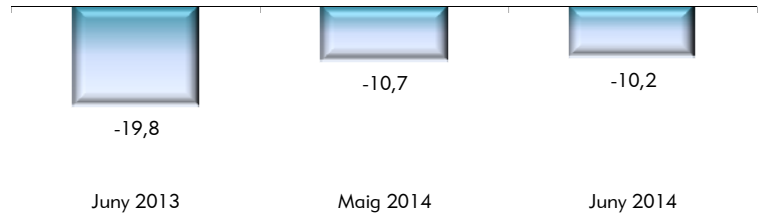
Memòria socioeconòmica i laboral de Catalunya 2013

CATALUNYA EN EL MARC DE L'ESTRATÈGIA EUROPA2020

El gràfic mostra la situació de cadascun dels indicadors de l'estratègia 2020, per a Catalunya i Espanya amb relació a la situació mitjana a la UE28. La representació s'ha fet de manera que totes les posicions per dins de la marca objectiu (UE28) representen situacions de dèficit respecte del propòsit establert. Totes aquelles situacions en què ens trobem per fora de la marca, representen casos en què el grau d'acompliment dels objectius es troba per sobre de la mitjana de la UE28. Com es pot comprovar, en tots els àmbits, tret del percentatge de població entre 30 i 34 anys amb estudis superiors ("Estudis superiors (%)", en el gràfic), Catalunya es troba per sota de l'objectiu. En el cas de la taxa d'ocupació, tot i que ens trobem per sota, preocupa no obstant el fet que en la conjuntura actual estem allunyant-nos cada cop més dels objectius. Això no passa per exemple en el cas dels objectius mediambientals, on tot i trobar-nos clarament encara per sota, els darrers anys hem corregit.

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

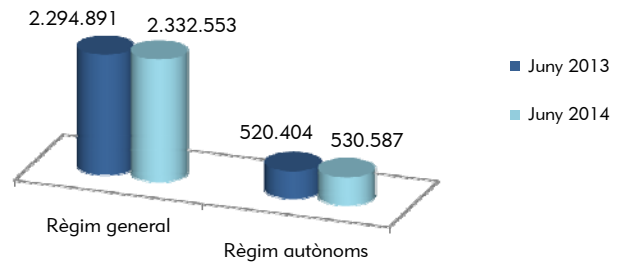
CATALUNYA 2013-2014

El mes de juny ha experimentat un augment dels preus de consum del 0,1% intermensual, que ha situat la inflació interanual en el 0,4%. La variació intermensual de l'índex de preus industrials ha estat del 0,5% i del 0,3% en termes interanuals. La mitjana de l'índex de producció industrial dels primers cinc mesos de l'any ha estat el 3,2% més alta que la del mateix període de l'any passat. Finalment, l'indicador de clima industrial del mes de juny, tot i ser negatiu, torna a ser millor que el del mes anterior i que el d'ara fa un any.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

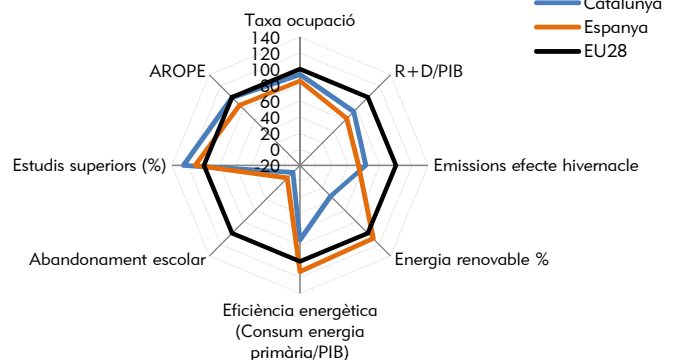
CATALUNYA 2013-2014

Al mes de juny els treballadors afiliats al règim general de la Seguretat Social¹ han tingut un increment de l'1,6% respecte al mes de juny de l'any anterior. En el mateix període, els treballadors afiliats al règim especial d'Autònoms han tingut un increment del 2%.

(1) Exclous del règim general el Sistema especial agrari i el Sistema especial de treballadors de la llar.

Desviació respecte de la mitjana dels objectius EU2020 a la UE28

Unitats: índex (1T 2008 = 100).

Font: elaboració pròpia a partir de l'EPA.

En compliment de l'article 2 de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, el CTECSC elabora, dins el primer semestre de cada any, una memòria en què es reflecteixen les seves consideracions respecte a la situació socioeconòmica i laboral de Catalunya, i una reflexió sobre la possible evolució d'aquesta situació. El dia 11 de juliol de 2014, en un acte celebrat al CTECSC, es va presentar l'edició d'aquesta Memòria corresponent a l'any 2013. A continuació es recullen les principals previsions.

Segons la Memòria, el CTECSC considera que, l'any 2014, el creixement del PIB es pot situar entre el 0,8% i l'1,3%. En el mig termini, però, la consolidació fiscal i la persistència de restriccions creditícies a l'activitat econòmica continuaran condicionant l'evolució de la demanda interna.

En aquest escenari macroeconòmic, l'acció de les AAPP a Catalunya l'any 2014 es manté fortament condicionada per les exigències de disciplina fiscal i el compliment dels objectius fixats en el Programa d'estabilitat i convergència d'Espanya, que en la seva darrera revisió, l'actualització del Programa d'estabilitat 2014-2017, estableix uns objectius de dèficit per al conjunt de les administracions públiques més exigents que l'execució del 2013. Els pressupostos de la Generalitat preveuen una reducció del dèficit, fins l'1% del PIB, que significarà un esforç addicional de consolidació fiscal de 1.790 milions d'euros. L'esforç addicional de consolidació fiscal es deriva de la fixació d'un criteri de dèficit públic uniforme per a totes les CCAA pel 2014, a diferència del 2013.

En el **mercat de treball**, les perspectives de creixement econòmic moderat, sumades a les mesures de contenció del dèficit públic, i unides a l'amenaça de deflació, fan previsible que la població ocupada augmenti de forma molt moderada. La taxa d'atur anirà minvant lleugerament. És factible que per primer cop en els darrers anys de crisi es pugui crear ocupació en termes nets, especialment en els sectors serveis que depenguin d'una demanda exterior.

Tot i la lleugera millora, el context macroeconòmic continuarà restant dinamisme a alguns dels principals factors estratègics per a la competitivitat de l'economia catalana i que constitueixen, entre altres, factors claus i estratègics per apuntalar la sortida de la crisi econòmica: la recerca, el desenvolupament i la innovació (RDI), les infraestructures i el model energètic i de sostenibilitat.

En l'àmbit de l'**R+D+I**, tot fa indicar que les notes positives més rellevants poden venir del sector privat, si bé s'espera que la despesa pública comenci a incrementar de manera lleu a partir del 2014, i a recuperar-se progressivament.

En matèria d'**infraestructures de transport**, les restriccions en el dèficit estatal imposades pel pacte d'estabilitat pressupostària a la UE, i les imposades pel Govern central a la Generalitat de Catalunya limiten la capacitat d'endeutament, tant del Govern central com de la Generalitat de Catalunya, el que es tradueix en retallades en inversió en infraestructures a fi de reduir la despesa. Pel que fa a l'ús, la lleu recuperació econòmica, tant en l'àmbit domèstic com en l'àmbit europeu, pot permetre un creixement moderat en l'ús de carreteres i ferrocarrils, especialment en el transport de persones. Així mateix, la conjuntura internacional, i especialment l'europea, fan

probable un escenari on els resultats d'aeroports i ports es mantinguin amb creixements lleus en el transport de passatgers i decreixement en l'ús per al transport de mercaderies.

Quant al **model energètic i de sostenibilitat**, les polítiques de mitigació aniran dirigides a reduir les emissions difuses, especialment en l'àmbit de la mobilitat i l'edificació. Al seu torn, els canvis regulatoris i la sobrecapacitat elèctrica instal·lada frenaran el desenvolupament de les energies renovables a Catalunya i dificultaran l'assoliment dels objectius de consum final d'energia renovable, en un context condicionat per la contenció de la demanda elèctrica i el dèficit de tarifa. Tot apunta que Catalunya seguirà sent la comunicat autònoma que més despesa farà en protecció ambiental i que la inversió en aquest àmbit es recuperarà i es mantindrà, sobretot en equips de final de línia per evitar les emissions a l'atmosfera i a l'aigua.

Enguany les previsions relacionades amb les **condicions de vida** fan incidència en un element comú: la preocupació davant l'increment de les desigualtats, en el context de la crisi econòmica que tensiona un Estat del benestar amb poc marge de maniobra atesa la pressió per reduir el dèficit públic. Aquesta realitat s'observa, per exemple, en l'increment de les privacions de les famílies i en l'alt percentatge d'infants que es troben en una situació de risc de pobresa. Aquesta situació implica la necessitat de reforçar les polítiques de benestar, davant el perill que es debiliti l'equitat en l'accés als serveis vinculats al benestar i la cohesió social.

En aquest context, si bé l'**estat de la salut** de Catalunya és bo, preocupa que degut a la crisi econòmica hi hagi un empitjorament dels indicadors relacionats amb els hàbits i l'estat de salut de les persones i que afecti més els col·lectius més vulnerables.

En l'àmbit de l'**educació**, Catalunya destaca per un alt percentatge (46,2%) de població jove (de 30 a 34 anys) amb estudis superiors, assolint amb escreix l'objectiu europeu per al 2020. També assoleix els objectius europeus en educació infantil i progressa en els resultats PISA: entre d'altres, els resultats de les proves PISA 2012 reflecteixen que el percentatge de joves en els nivells més baixos de competències a Catalunya està tant per sota de la mitjana de l'OCDE com de la UE i proper a assolir l'objectiu europeu en comprensió lectora i competència científica, si bé en competència matemàtica encara queda camí per recórrer. Al seu torn, l'increment de les desigualtats i de la vulnerabilitat social pot condicionar negativament els resultats educatius. Malgrat haver reduït els darrers anys de manera significativa, l'abandonament escolar prematur ha augmentat lleugerament a Catalunya el 2013 (passa del 24,2% al 24,7%), increment motivat pels resultats dels nois (mentre que les noies continuen millorant). Addicionalment, la LOMCE ha generat un fort rebuig en una part important de la comunitat educativa, així com la normativa de desplegament aprovada i elaborada els primers mesos del 2014, fet que obre la porta a futures mobilitzacions socials i polítiques i pot ser font de conflictes. Així mateix, caldrà estar atents a les propostes de reforma del sistema universitari, que previsiblement afectaran tant l'estructura dels ensenyaments, com el sistema de finançament i governança.